

BÜLÛĞU'L-MERÂM TERCÜMESİ ve ŞERHİ

SELAMET YOLLARI

CİLT 2

BÜLÜĞ'UL-MERÂM TERCÜMESİ ve ŞERHİ
SELAMET YOLLARI
CİLT 2

Tercüme ve Şerh

Ahmed Davudoğlu

Yayına Hazırlayan

Fazilet Neşriyat Araştırma Heyeti

Baskı ve Cilt

Fazilet Neşriyat

3. Baskı, Haziran 2017, İstanbul

ISBN:

978-9944-251-79-2 (tk.)

978-9944-251-85-3 (2.c)

©Bütün hakları Fazilet Neşriyat ve Tic. A.Ş.'ye aittir.

FAZİLET
NEŞRİYAT

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 54 Güneşli - Bağcılar / İSTANBUL

Tel: 0212 657 88 00 Fax: 0212 657 95 88

www.fazilet.com.tr

ترجمة وشرح
بإمامنا العلامة
أبي جعفر الرازي
لا بزم حشر الغسق لاني

BÜLÛĞU'L-MERÂM TERCÜMESİ ve ŞERHİ
SELAMET YOLLARI

CİLT 2

Tercüme ve Şerh
AHMED DAVUDOĞLU

FAZİLET
NEŞRİYAT

بَابُ صَلَاةِ التَّطَوُّعِ

TETAVVU' NAMAZI

Tetavvu' namazından murad: Nâfile denilen namazlardır. Nâfile lugatte ziyâde demektir. Şeriatte ise farz, vâcib ve mesnûn olmayan bir şeyi yapmaktır. Sünnet ile nâfile arasında umûm ve husûsu mutlak vardır. Her sünnet nâfiledir. Fakat her nâfile sünnet değildir.

Şürûnbülâlî Dürer hâşiyesinde şöyle diyor: «İmâm Ebû Zeyd dedi ki: Nâfile ibâdet, farzlarda yapılan noksanlığı tamamlamak için meşrû olmuştur. Zira kul, derecesi ne kadar yükselirse yükselsin, hata ve taksîrden hâli değildir. Hatta bir kimse farzı hiç kusursuz kılabilse, sünnetleri terk ettiği için muâhaze olunmaz.»

Kıyâmet gününde ameller tartılırken, yapılan farz ameller mîzânı doldurmazsa, onlardan kalan açığın nâfilelerle doldurulacağı Hadîs-i Şerîfde beyân olunmuştur. Bu sebeple bütün ibâdetlerin nâfilesi vardır. Bunlar hep arzettiğimiz maksada mebnî meşrû olmuşlardır. Binâenaleyh farz ibâdetleri yapanlar bunlardan da asla gaflet etmemelidirler. Son zamanlarda birçok kimselerin sünnet namazları terk etmek istediklerine bizzât şâhid olmuştayım. Bu zevât sünnetleri bırakıp, onların yerine kazâ namazı kılmayı bahane ediyorlar. Bizce buna aslâ lüzûm yoktur. Çünkü namazı kazâ etmekle vâkiâ Allâh'a olan borç ödenecektir. Fakat bu sefer sünnetleri terk etmekle Resûlullâh'a karşı yeni borç kapısı açılacaktır.

Malûmdur ki, Teâlâ Hazretleri kendi rızâsını, Resûl-i Zîşân'ının rızâsına ta'lik etmiştir. Hal böyle olunca bize düşen hem kazâ namazlarını hem de vakit sünnetlerini kılarak iki tarafı da râzı etmeye çalışmaktır. Müslüman olan hangi ibâdetten kıssam diye düşünmemeli, hangisini daha fazla yapmam diye çabalamalıdır.

Bazı fıkıh kitaplarımızda nâfilelerin hikmet-i meşrûiyeti beyân edilirken: «Şeytanın tamamını kesmek için meşrû olmuştur» tabiri de kullanılmıştır. Çünkü şeytan daha ziyâde mutî kullara musallat olur ve onlara vesvese vererek farz ibâdetleri yaptırmamaya çalışır. Bu çabalama karşısında farzdan önce ve sonra, farz olmayan ibâdeti bile yapmak elbette onu gayzından çatlatır.

(۲۷۹/۳۷۳) - عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ كَعْبٍ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " سَلْ " فَقُلْتُ: أَسْأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ فَقَالَ: " أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ " قُلْتُ: هُوَ ذَاكَ قَالَ: " فَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ ".
رَوَاهُ مُسْلِمٌ

373/279 Rebîatü'bnü Kâ'bi'l-Eslemî radiyallâhü anhden rivâyet edilmiştir. Demiştir ki: Resûlullâh (s.a.v.) bana:

- İste, dedi. Ben de;
- Senden cennette refakatini dilerim dedim.
- Bundan başka (bir istediğin) var mı? dedi.
- Dileğim bundan ibâret, dedim.
- O halde nefsinin muradı için çok nâfile kılmakla bana yardım et; buyurdular.

Bu hadîsi, **Müslim** rivâyet etmiştir.

Musannıf merhûm sücûd kelimesini nâfile namaz manasına almış ve Hadîs-i Şerîfi nâfileye delil getirmiştir. Secdeyi kendi mânasına kullanmaktan musannıfı men eden karîne-i mâniya, yalnız başına secde etmenin matlûp bir şey olmamasıdır. Zîra Resûlullâh (s.a.v.) namazsız secde etmezdi. Sücûd kelimesi farz namaz manasına da gelebilirse de farz namazlar her müslümanın borcu olduğundan burada nâfile namaz manasına alınmıştır. Zîra Resûlullâh (s.a.v.) **Hız. Rebîa'**ı umduğuna nâil kılacak husûsî bir şeye irşâd etmek istemişti.

Hadîsteki «أو» kelimesi iki türlü okunmuştur.

Birincisine göre; hemze ile «و»'ın ikisi de üstündür. Yani hemze istifhâm için, «و» da âtifadır. Bu takdîrde mana şöyle olur:

«Cennette benimle beraber olmayı istemek pek büyük bir şeydir. Buna nâil olmak güçtür. Olur ki sana verilmez. Binâenaleyh bununla birlikte başka bir şey de iste.»

İkinci kırâetde kelime; «أو» şeklinde okunmuştur. «Yahut» demektir. Bu takdîrde mâna:

«Benimle beraber olmayı bırak da başka bir şey iste. Çünkü o pek güç bir şeydir demek olur.»

Hadîs-i Şerîfte Hız. Rebîa'nın îman-ı kâmil sahibi, mertebelerin ve isteklerin en büyüğünü gözüne kestirecek kadar âli-himmet, dünyaya ve dünya